

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16Csp/86/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120205340
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8120205340.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom, PhD. v právnej veci žalobcu: V. F., I., XX.X.XXXX, Z. W. Š. XXX, B.T., právne zastúpený JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 150 eur s prísl. a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 150 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 1.6.2020 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere, č. 8485977305, zo dňa 14.10.2005, v Obchodných podmienkach pre úver, v článku 9. Prechodné a záverečné ustanovenia - bod 9.3., v znení: „V zmysle § 401 ObZ uzavretím ZoÚ Klient a PB prehlasujú, že sa predlžuje premlčacia doba všetkých práv PB voči Klientovi zo ZoÚ vyplývajúcich na dobu 10 rokov od okamihu, kedy začne táto doba plynúť. Takéto prehlásenie sa vzťahuje aj na práva vzniknuté ukončením platnosti ZoÚ.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 11.5.2020 domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 150 eur ako aj určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, pričom žalobu odôvodnil tým, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXX z 14.10.2005 (uzatvorenou medzi právnym predchodcom žalovaného - Poštová banka a žalovaným) na sumu 1.659,70 eur (50.000 Sk nie sú náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. a), g) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch t. j. suma, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a ročná percentuálna miera nákladov, preto úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalobca za úver vo výške 1.659,70 Eur uhradil žalovanému 2.159,94 Eur, preto žaloval o vyplatenie sumy 150 Eur, t.j. sumu, ktorú uhradil žalovanému podľa § 451 Občianskeho zákonníka.

2. Zároveň žalobca žiadal určiť neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú v článku 9. Prechodné a záverečné ustanovenia - bod 9.3. v znení, že „V zmysle § 401 ObZ uzavretím ZoÚ Klient a PB prehlasujú, že sa predlžuje premlčacia doba všetkých práv PB voči Klientovi zo ZoÚ vyplývajúcich na dobu 10 rokov od okamihu, kedy začne táto doba plynúť. Takéto prehlásenie sa vzťahuje aj na práva vzniknuté ukončením platnosti ZoÚ.“, pretože predĺženie premlčacej doby je nielen neprijateľnou

zmluvnou podmienkou, ale je to aj v rozpore s § 54 ods. 1 OZ, ktoré bráni dispozitívnych právnych normách dojednať akúkoľvek úpravu v neprospech spotrebiteľa.

3. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. V písomnom podaní zo dňa 22.7.2020 dôvodil, že súd nemá dostatočnú právomoc spor prejednávať. Tvrdil, že rozhodcovská doložka bola dohodnutá platne. Konštatoval, že zmluva obsahuje všetky predpísané náležitosti a žalovanú sumu nie je možné subsumovať pod žiadnu skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia. Navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

4. Podľa § 297 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len Cs.p.) súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

5. Podľa § 219 ods. 3 C.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením obsahu celého spisu, pričom zistil tento skutkový stav:

7. Dňa 14.10.2005 bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX medzi právnym predchodcom žalovaného - Poštovou bankou a žalobcom. Zmluva je formulárová. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 50.000 Sk (1.659,70 eur), pričom RPMN bola vo výške 11,16 %, celková výška nákladov na úver 34882,16 Sk (1.157,88 eur), počet mesačných splátok 60, pričom výška mesačnej splátky bola určená na 1.410 Sk (46,80 eur) so splatnosťou k 14 dňu v mesiaci.

8. Žalobca z tejto zmluvy uhradil právnemu predchodcovi žalovaného ako aj žalovanému celkovo sumu 2.159,94 eur, čo medzi stranami nebolo sporné.

9. Právny predchodca žalovaného (Poštová banka, a.s.) postúpil pohľadávku z úverovej zmluvy na BNECONT INVESTMENTS s.r.o., ktorá následne dňa 15.1.2013 postúpila predmetnú pohľadávku na žalovaného.

10. Úverové zmluvy je potrebné posúdiť podľa zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv, preto súd vzhľadom na vyššie zistený skutkový stav právne uzatvára:

11. Podľa § 2 písm. a) citovaného zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

12. Podľa § 2 písm. b) citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

13. Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

14. Podľa § 3 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľom podľa tohto zákona je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

15. Podľa § 4 ods. 1 vety prvej citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

16. Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., pričom medzi nimi pod písm. a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných

poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, pod písm. g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 3 citovaného zákona).

17. Súd zdôrazňuje, že údaj o RPMN (ročnej percentuálnej miere nákladov) je jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarca v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu teda spotrebiteľovi stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve spomínaný údaj síce nechýba (11,16 %), avšak je uvedený v nesprávnej výške, pričom správny údaj je 24,98 % (www.fininfo.sk <<http://www.fininfo.sk>>).

18. Súd prvej inštancie konštatuje, že v zmluve je uvedená celková výška nákladov na poskytnutý úver sumou 1.157,88 eur, čo spolu s istinou 1.659,70 eur predstavuje sumu 2.817,58 eur, avšak pri počte splátok 60 x 46,80 eur mesačne to predstavuje výslednú sumu 2.808 eur, teda rozdiel medzi deklarovaným a skutočnosťou je 9,58 eur bez ohľadu na to, že nejde o rozdiel neprospech dlžníka - spotrebiteľa, čo rovnako skresľuje aj RPMN. Už len z toho dôvodu bolo opodstatnené žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia vyhovieť.

19. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

20. Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

21. Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

22. Žalobca totiž mal žalovanému zaplatiť vzhľadom na vyššie uvedené len sumu 1.659,70 eur, ktoré bral ako úver a keďže mu zaplatil spolu až 2.159,94 eur, bolo dôvodné zaviazať žalovaného k zaplaceniu sumy 150 eur predstavujúcej jeho bezdôvodné obohatenie vo vzťahu k aktuálne žalovanému, keďže tomuto žalovanému sumu nad istinu uhradil v dôsledku plnenia bez právneho dôvodu podľa § 451 a násl. Občianskeho zákonníka.

23. Z prisúdenej sumy súd priznal aj úroky z omeškania, na ktoré má žalobca nárok podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

24. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

25. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Žalobca uplatnil úroky z omeškania od 1.6.2020 (odo druhého dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanému) a vo výške nepresahujúcej limit v zmysle citovaného nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. súd preto s poukazom na dispozičnú zásadu upravenú v § 216 ods. 2 CSP priznal úroky z omeškania v rozsahu ich uplatnenia.

28. Následne sa súd musel zaoberať aj námietkou nedostatku právomoci tunajšieho súdu, keďže vec mala byť podľa názoru žalovaného prejednaná pred rozhodcovským súdom. Na tomto mieste je nutné

uviesť, že rozhodcovská doložka v čl. 9 bod 9.2 je len súčasťou zmluvy o úvere vyhotovenou samotným žalovaným, teda je zrejmé, že žalobca nemal možnosť ovplyvniť jej obsah (§ 53 ods. 2 OZ). V zmysle § 53 ods. 2 OZ teda platí fikcia o tom, že rozhodcovská zmluva sa nepovažuje za individuálne dojednanú, opak by musel preukázať dodávateľ, teda v danom prípade žalovaný. Aj Ústavný súd ČR v náleze II. US 2164/10 zo dňa 1.11.2011 uviedol, že v rozhodcovskom konaní ide o vyjasnenie a urovnanie vzájomných práv, ktoré sa realizujú činnosťou rozhodcu v zastúpení strán, ktoré na rozhodcu zmluvou delegovali svoju vôľu. Preto rozhodcovské konanie nie je konaním súdneho typu a to vedie k prísnejšiemu nazeraniu na rozhodcovskú doložku a jej náležitosti tak, aby nepredstavovali neprimerané podmienky v spotrebiteľských zmluvách a teda nevyvolávali nerovnováhu medzi účastníkmi konania a neviedli k značnej procesnej nevýhode jedného z účastníkov. Táto procesná nerovnováha môže spočívať aj v zbavení spotrebiteľa ochranných ustanovení právneho poriadku o ochrane spotrebiteľa napr. formou rozhodovania na základe zásad spravodlivosti. Problematikou platnosti rozhodcovskej zmluvy formulovanej žalovaným sa už zaoberali súdy vo viacerých svojich rozhodnutiach, napr. v uznesení Krajského súdu v Prešove 21CoE 89/2013-34 zo dňa 19.6.2013 alebo Krajského súdu v Trenčíne 4CoE 273/2012 zo dňa 22.8.2013. Súdy v nich poukázali na to, že súdna kontrola rozhodcovskej zmluvy/doložky platí aj v prípade, že zmluvný vzťah hlavný a vedľajší boli vyjadrený v samostatných listinách, pričom sám žalovaný uvádza, že tomu tak nebolo. Niet dôvodu vylúčiť súdnu kontrolu formulárovej zmluvy ani ak je na samostatnej listine a nebola hodnoverne preukázaná vôľa spotrebiteľa individuálne vyjednať, aby prípadné spory riešil rozhodca. Podstatou individuálne nevyjednanej zmluvnej klauzuly je skutočnosť, že bola vopred dodávateľom naformulovaná bez možnosti zmeny jej obsahu, a to je práve aj prípad typových rozhodcovských zmlúv/doložiek, ktoré sa predkladajú spotrebiteľom na podpis a majú vyvolať dojem, že si ich vyžiadali spotrebiteľia. Nič na uvedenom nemení ani vydanie rozhodcovského rozsudku a nijako to neoslabuje právomoc všeobecného súdu vec prejednať.

29. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

30. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

31. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

32. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

33. Súd prvej inštancie taktiež skúmal, či nedošlo k nekalej obchodnej praktike pri nanucovaní účelu úveru „na podnikanie“ spotrebiteľom (porov. najnovšie rozhodnutie ÚS ČR vo veci I. ÚS 1930/11 o porušení práva na spravodlivý proces, ak sa povinnému (dlužníkovi) nepriznajú práva len kvôli držbe živnostenského listu).

34. Žalobca nepochybne neuzatváral úverovú zmluvu ako podnikateľ (nie je označený IČO-m), ale ako fyzická osoba a ani pri jej plnení nekonala v rámci obchodnej či inej podnikateľskej činnosti. Preto s poukazom na § 52 ods. 4 OZ má bez akýchkoľvek pochybností status spotrebiteľa.

35. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

36. Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

37. Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

38. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

39. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

40. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

41. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

42. Čo sa týka neprijateľnosti zmluvných podmienok je potrebné uviesť, že nevyhnutnosť ochrany spotrebiteľa je daná jeho nerovným postavením vo vzťahu spotrebiteľ - dodávateľ, vyplývajúcim z nerovnováhy vyjednávacej sily, nerovnomernosti znalostí a z ekonomickej neúmernosti zdrojov.

43. Systém ochrany zavedený smernicou 93/13, ktorý bol prebratý aj do Občianskeho zákonníka vychádza z myšlienky, že sa spotrebiteľ nachádza v nerovnom postavení voči predávajúcemu alebo poskytovateľovi z hľadiska jeho vyjednávacej sily, z hľadiska úrovni informovanosti, čo vedie k tomu, že pristúpi k podmienkam vopred vytvoreným predávajúcim alebo poskytovateľom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah.

44. V spotrebiteľskom práve je teda dodávateľ vo fakticky výhodnejšom postavení, pretože má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému svoje služby poskytuje, a preto okrem obmedzení vyplývajúcich z princípu rovnosti prostriedkov, možno od dodávateľa tiež očakávať, že sa vo vzťahu k spotrebiteľovi bude správať poctivo a v súlade s dobrými mravmi. K inštitútu dobrých mravov treba pristupovať ako k stáročia sa vyvíjajúcemu inštitútu, ktorý vo svojej bazálnej podstate však ostáva až na drobné výnimky plynúce z celkového spoločenského vývoja nemenný.

45. Ak nepostupuje dodávateľ poctivo, spreneverí sa dôvere druhého účastníka zmluvného vzťahu v poctivosť svojho konania a takémuto nepoctivému konaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu. V praxi sa zásada poctivosti prejavuje mimo iné tým, že text spotrebiteľskej zmluvy obzvlášť, ak sa jedná o zmluvu formulárovú, má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný. Napríklad zmluvné dojednania musia mať dostatočnú veľkosť písma, nesmú byť vo výraznejšie menšej veľkosti, než okolitý text, nesmú byť umiestnené v oddieloch, ktoré vzbudzujú dojem nepodstatného charakteru.

46. Uvedená zásada poctivosti dopadá i na aplikáciu Všeobecných obchodných podmienok. Treba teda uviesť, že i v spotrebiteľských zmluvách je možné Všeobecné obchodné podmienky uplatniť, avšak takáto aplikácia má nielen formálne obmedzenie ale aj obmedzenie obsahové. Je treba zdôrazniť, že obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel napríklad od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru, naopak nesmú slúžiť k tomu, aby do nich často v neprehľadnej, zložitej formulovanej a malým písmenom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa najskôr uniknú. Pokiaľ tak i napriek tomu dodávateľ urobí, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu. Otázku základných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy, otázku sankcií za nesplnenie záväzkov spotrebiteľa ako aj otázku možného rozhodcovského konania treba považovať za tak dôležité, že musia byť uvedené v samotných zmluvách a nie vo Všeobecných obchodných podmienkach, ktorým spotrebiteľ vo všeobecnosti prikladá menší dôraz ako zmluve samotnej.

47. Čo sa týka napadnutej neprijateľnej podmienky, teda predĺženie premlčacej doby akýchkoľvek práv, ktoré vznikli veriteľovi zo zmluvy, tu súd prvej inštancie zastáva názor, že predlžovanie tejto premlčacej doby na 10 rokov je absolútne neprípustné. Vytvára sa tým bezprecedentné časové zvýhodnenie veriteľa, čo na druhej strane logicky vedie k oslabeniu postavenia spotrebiteľa.

48. Odhliadnuc od toho faktu, že Zmluvné dojednania žalovaného boli uvedené miniatúrnym, takmer nečitateľným písmom a neboli žalobcom (v kontraktačnom procese dlžníkom) signované, je potrebné akcentovať aj fakt, že predĺženie premlčacej doby na 10 rokov spôsobuje nadvládu veriteľa nad dlžníkom aj z pohľadu samotnej vymáhateľnosti práva a ide v podstate o znegovanie samotného inštitútu premlčania v záväzkových vzťahoch.

49. Len na margo súd prvej inštancie dodáva, že uvedená zmluvná podmienka už bola právoplatne vyhlásená za neprijateľnú, preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

50. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto neúspešnému žalovanému súd uložil povinnosť nahradiť argumentačne úspešnému v spore žalobcovi, trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.